ETUOIKEUSTODISTUS DOCUMENT PRIORITY

REC'D 0 3 JUN 2004

WIPO

PCT

AVAILABLE COPY

Hakija Applicant 1. Finnish Chemicals Oy, Helsinki

2. Stora Enso Oyj, Helsinki

Patenttihakemus nro Patent application no 20030541

Tekemispäivä Filing date

10.04.2003

Kansainvälinen luokka International class

B41N

Keksinnön nimitys Title of invention

"Menetelmä polymeeripinnoitteisen paperin tai kartongin käyttämiseksi painatusalustana, saatava painotuote sekä pinnoitteen käyttö"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

> Marketta Tehikoski Apulaistarkastaja

50:€ Maksu 50 EUR Fee

SUBMITTED OR TRANSMITTED IN COMPLIANCE WITH RULE 17.1(a) OR (b)

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

Osoite:

Arkadiankatu 6 A P.O.Box 1160

FIN-00101 Helsinki, FINLAND

09 6939 5328 Telefax:

09 6939 500 Puhelin: Telephone: + 358 9 6939 500

Telefax: + 358 9 6939 5328

Menetelmä polymeeripinnoitteisen paperin tai kartongin käyttämiseksi painatusalustana, saatava painotuote sekä pinnoitteen käyttö

Keksintö koskee menetelmää polymeeripinnoitteisen paperin tai kartongin käyttämiseksi painatusalustana. Lisäksi keksintö käsittää menetelmää käytettäessä saatavan painotuotteen sekä paperilla tai kartongilla olevan pinnoitteen käytön painopintana.

5

10

15

20

25

30

Painotuotteet, jotka aikoinaan päätyivät jätteenä kaatopaikoille, hyödynnetään nykyisin pääasiallisesti kierrättämällä ne uusiopaperiksi tms. kierrätystuotteiksi. Polymeeripinnoitteisista painetuista papereista ja kartongeista, joita käytetään ennen muuta pakkausmateriaaleina, polymeerit voidaan erottaa kierrätyskuidun pulpperointivaiheessa ja hyödyntää sen jälkeen polttoaineena.

Polymeeripinnoitteisia painotuotteita on valmistettu painamalla paperi tai kartonki tavanomaisin painatusmenetelmin ennen sen pinnoitusta transparentilla polymeeri-kerroksella, jolloin painatus jää valmiin tuotteen kerrosrakenteen sisään. Menettelyn haittana on se, että painatusvaihe on sidottu osaksi materiaalin valmistusprosessia. Oleellisesti joustavampaan tuotantoon päästään, jos painatusalustana voidaan käyttää valmiiksi pinnoitettua paperia tai kartonkia. Tunnetaan esim. menetelmiä polymeeripinnoitteisen paperin tai kartongin painamiseksi elektrofotografisesti vrt. esim. US-patenttijulkaisu 5 741 572, joskin näissä on esiintynyt ongelmia painovärin kiinnittymisessä ja painojäljen laadussa riippuen materiaalien sähköisistä ominaisuuksista. Eri polymeerilaatujen on havaittu soveltuvan hyvin eri tavoin kuivatoonerilla tapahtuvaan digitaalipainatukseen.

Edellä mainitut tunnetut polymeeripintaisten painotuotteiden valmistustekniikat perustuvat kaikki painatusalustan kertakäyttöisyyteen. Kierrätysprosesseissakin materiaali hajotetaan, kuidut otetaan talteen ja valmistetaan uusiopaperiksi tai -kartongiksi, joka sitten voidaan käyttää uuden painatuksen painatusalustaksi. Ratkaisevan parannuksen tähän toisi tekniikka, joka sallisi painatusalustan toistuvan käytön sellaisenaan. Painatuksen tulee tällöin olla poistettavissa painopinnasta yksinkertaisin keinoin itse painopintaa millään tavoin vahingoittamatta.

Kirjallisuudesta tunnetaan joitakin yrityksiä edellä mainitun ongelman ratkaisemiseksi. DE-hakemusjulkaisussa 19958258 A1 on kuvattu painatusalustana käytetty polymeerilaminaatti tai polymeeripinnoitteinen, vettä hylkivä paperi, jolta painoväri on poistettavissa pinnoitetta vedessä paisuttamalla ja mekaanisesti harjaamalla. Sen

jälkeen painopinta on käsiteltävä pinta-aktiivisella aineella tai hienojakoisten partikkelien dispersiolla, joka palauttaa materiaalin soveltuvaksi käyttöön kopiotai painokoneessa. JP-patenttijulkaisussa 4091298 esitetään painovärin poisto kuitupohjaiselta painopaperilta kastamalla paperi pinta-aktiivista ainetta sisältävään liuokseen, pesemällä paperi ultraäänen avulla ja lopuksi kuivaamalla paperi kuumalla ilmalla. DE-hakemusjulkaisussa 4132288 A1 on kuvattu lähtökohtaisesti erilainen ratkaisu, joka ei perustu painovärin käyttöön vaan jossa painatus tuotetaan painopaperin pinnoitteeseen laserin aikaansaamalla värinmuutosreaktiolla, joka on palautuva. Painatus on siten häivytettävissä laserilla tai lämmön avulla, minkä jälkeen materiaali on käytettävissä uudelleen.

Esillä olevan keksinnön tarkoituksena on muodostaa uudelleen käytettävän painatusalustan ongelmaan entistä yksinkertaisempi ratkaisu, joka perustuu painovärin poistamiseen alustalta käyttökertojen välillä liuottimella pesemällä ilman mitään muita toimenpiteitä. Keksintö perustuu polysiloksaanipinnoitteiseen paperiin tai kartonkiin, jonka painettavuus on kokeissa osoittautunut hyväksi ja jolta painoväri on saatu helposti poistetuksi polysiloksaanista muodostuvaa painopintaa vahingoittamatta tai sen uudelleen painatettavuutta heikentämättä. Keksinnön mukaiselle menetelmälle on täten tunnusomaista se, että painatusalustaa, jonka polymeerinen painopinta muodostuu polysiloksaanista, käytetään toistuvasti poistamalla jo kerran painetulta painopinnalta painoväri liuottimen avulla ja suorittamalla sen jälkeen painoväristä puhdistetulle pinnalle uusi painatus.

Polysiloksaanit ovat hybridipolymeereja, jotka ovat luonteeltaan osaksi epäorgaanisia ja osaksi orgaanisia. Polysiloksaanit käsittävät ketju- ja/tai verkkorakenteen, joka sisältää vuorottelevien pii- ja happiatomien muodostamia ketjuja, joihin on kiinnittynyt orgaanisia, hiiliperustaisia sivuketjuja ja/tai ristisiltoja. Polysiloksaanipinnoite on valmistettavissa polymeroimalla reaktiivisia orgaanisia ryhmiä sisältävä piiyhdiste, kuten silaani, joko sellaisenaan tai, suositeltavammin, puhtaasti orgaanisen reaktiivisen komponentin, kuten epoksidihartsin tai diolin, kanssa siten, että silaani muodostaa syntyvän polymeerin epäorgaanisen ketju- tai verkkorakenteen, johon reaktiivinen orgaaninen yhdiste liittyy sivuketjuiksi tai rakennetta verkkouttaviksi ristisilloiksi. Polysiloksaanipinnoitteiden valmistus voi tapahtua sooligeelitekniikalla, jossa osittain polymeroitunut, vielä juoksevassa tilassa oleva reaktioseos levitetään paperi- tai kartonkialustalle, jolla pinnoite kovetetaan lämmön tai säteilytyksen avulla. Polysiloksaanipinnoitteisten paperien ja kartonkien valmistusta on kuvattu yksityiskohtaisemmin mm. US-patenttijulkaisuissa 6 200 644 B1 ja

6 307 192 B1, jotka tällä viittauksella sisällytetään osaksi esillä olevaa patenttiselitystä.

Kuten mainituista US-patenttijulkaisuista 6 200 644 B1 ja 6 307 192 B1 käy selville, riippuvat polysiloksaanipinnoitteen fysikaaliset ominaisuudet polymerointiin osallistuvista reagoivista komponenteista, ja komponenttien sopivalla valinnalla voidaan säädellä pinnoitteen ominaisuuksia painottaen niitä joko enemmän orgaaniseen tai enemmän epäorgaaniseen suuntaan. Tällä tavoin säädettäviä pinnoitteen ominaisuuksia ovat mm. sen kiilto, taipuisuus ja kovuus. Tyypillisiä polysiloksaanipinnoitteiden ominaisuuksia puhtaasti orgaanisiin polymeeripinnoitteisiin verrattuna ovat kuitenkin pinnan suuri kiilto, suhteellinen kovuus sekä erittäin hyvä kuumuuden kesto. Lisäksi keksinnön kannalta keskeinen polysiloksaanipinnoitteen ominaisuus on sen kyky sietää voimakkaita orgaanisia liuottimia vahingoittumatta.

Keksintöön erityisen hyvin soveltuvia painovärejä ovat polymeeriperustaiset, jauhemaiset kuivatoonerit, joilla painatus tapahtuu elektrofotografisesti. Elektrofotografisessa painatuksessa, jota on selostettu yksityiskohtaisesti mm. EP-hakemusjulkaisussa 629930, painatusasema käsittää kiertyvän telan, jonka pinta varataan sähköisesti ja jolle muodostetaan digitaalisen informaation mukaisesti varauksia muuttaen latenttikuva, joka kehitetään tuomalla telalle vastakkaisesti varautuneita tooneripartikkeleita kuvaa vastaavasti. Partikkeleista koostuva kuva siirretään sitten telan sivuitse ohjattuun paperiin, mikä voi tapahtua esim. sähkökentässä, joka imee tooneripartikkelit telalta paperin painopintaan. Lopuksi tooneripartikkelit kiinnitetään painopintaan sulattamalla toonerin polymeerikomponentti IR-säteilytyksellä.

Paperin tai kartongin keksinnön mukaisesti polysiloksaanista muodostuva painopinta on edellä olevan mukaiseen elektrofotografiseen painatukseen erittäin hyvin soveltuva. Pinta on tasainen ja sen sähköiset ominaisuudet ovat tooneripartikkelien vastaanottamisen kannalta edulliset siten, että tuloksena on hyvälaatuinen painojälki. Tasaisella pinnalla toonerin kulutus on pieni, ja painopinnan sähkönjohtavuus on riittävän alhainen estämään toonerin leviämisen mutta kuitenkin riittävä johtamaan osan partikkelien varauksesta pois painopinnasta niin, että painotuotteet eivät varauksen johdosta takerru toisiinsa. Tarttumattomuuteen myötävaikuttaa myös polysiloksaanipinnoitteen alhainen kitkakerroin. Pinnoitteen sähköiset ominaisuudet ovat myös oleellisesti riippumattomia ilman kosteudesta, jolloin korkea ilman kosteus ei pääse sähkönjohtavuutta kasvattamalla haittaamaan painatusprosessia.

Polysiloksaanista muodostuva painopinta on lämpöä hyvin sietävänä edullinen myös IR-säteilytyksellä tapahtuvan toonerin kiinnityksen kannalta. Tyypillisiä kui-

vatoonereiden sisältämiä polymeereja ovat polyesterit sekä styreeni-akrylaattikopolymeerit, jotka sulavat paljon alemmissa lämpötiloissa kuin polysiloksaanipinnoite ja joiden sisältämillä karboksyyliryhmillä on voimakas affiniteetti polysiloksaanipinnoitteen vapaisiin funktionaalisiin ryhmiin. Mainittujen toonerin kantajapolymeerien adheesio polysiloksaanipinnoitteeseen on siten riittävä estämään raaputtamalla tapahtuvan painatuksen irrottamisen painopintaa vahingoittamatta. Painatus on kuitenkin helposti ja jälkiä jättämättä poistettavissa painopinnasta liuotinpesulla. Painopinnan puhdistettavuus, joka on varmennettu keksinnöllä suoritetuissa kokeissa, selittyy liuottimen ja painatuksen muodostavan toonerin keskinäisellä affiniteetilla, joka ylittää vastaavan toonerin ja polysiloksaanin välillä.

5

10

30

Painopinnan puhdistukseen erityisen sopiva liuotin on asetoni, jota on käytetty jäljempänä esitetyissä suoritusesimerkeissä. Kokeissa myös etyyliasetaatti ja metyyli, isobutyyliketoni on havaittu hyvin toimiviksi sekä polyesteripohjaisten että styreeni-akrylaattipohjaisten painovärien poistamisessa.

Keksinnön mukainen painotuote, joka syntyy edellä kuvatun painatusmenetelmän kunkin painatuskerran tuloksena, on tunnettu siitä, että sen muodostaa polysiloksaanipinnoitteen paperi tai kartonki, jonka painopintaan polymeeriperustaisen toonerin muodostama painatus on kiinnittynyt siten, että se on poistettavissa orgaanisella liuottimella pintaa vahingoittamatta. Polysiloksaanipinnoite voi olla ainoastaan paperin tai kartongin toisella puolella, tai vaihtoehtoisesti paperin tai kartongin kumpikin puoli voi olla varustettu polysiloksaanipinnoitteella. Jos kumpikin puoli on pinnoitettu, voi keksinnön mukaisessa painotuotteessa olla painatuksia joko vain sen toisella puolella tai sen kummallakin puolella. Esim. tuotteen liuottimella tapahtuvaa puhdistusta ajatellen sen kummankin puolen varustaminen suojaavalla polysiloksaanipinnoitteella voi olla eduksi, vaikka painatus vaadittaisiin vain tuotteen toiselle puolelle.

Keksintö käsittää edelleen kuitupohjalle muodostetun polysiloksaanipinnoitteen käytön toistuvasti käytettävänä elektrofotografisen painatuksen painopintana, joka painatuskertojen välillä puhdistetaan painovärin poistavalla orgaanisella liuottimella.

Keksintöä valaistaan seuraavilla esimerkeillä 1-5, jotka kuvaavat polysiloksaanipinnoitteisesta kartongista muodostuvan painatusalustan valmistusta. Esimerkin 5 mukaisesti saadulle materiaalille on edelleen suoritettu elektrofotografinen koepainatus sekä painopinnan liuotinpuhdistus.

Painatusalustan valmistus

Esimerkki 1

5

10

15

24,83 grammaa metakryylioksipropyylitrimetoksisilaania ja 5,35 grammaa γ-glysidoksipropyylitrimetoksisilaania sekoitettiin keskenään. Seokseen lisättiin 9,13 grammaa 2,2-bis(4-hydroksifenyyli)propaania. Seos hydrolysoitiin lisäämällä siihen vähitellen 1,19 grammaa 0,1M suolahappoa. Seokseen lisättiin noin vuorokauden kuluttua 2,00 g piidioksidia. Piidioksidin liuettua seokseen lisättiin 1,04 grammaa 1-metyyli-imidatsolia. Seoksella suoritettiin kartongin pinnoitus 1 vuorokauden kuluessa 1-metyyli-imidatsoli lisäyksen jälkeen. Pinnoitetta pidettiin uunissa 160 °C:ssa kahden minuutin ajan.

Esimerkki 2

35,37 grammaa γ-glysidoksipropyylitrimetoksisilaania ja 9,13 grammaa 2,2-bis(4-hydroksifenyyli)propaania sekoitettiin keskenään. Seos hydrolysoitiin lisäämällä siihen vähitellen 1,78 grammaa 0,1M suolahappoa. Seokseen lisättiin noin vuorokauden kuluttua 2,00 g piidioksidia. Piidioksidin liuettua seokseen lisättiin 0,62 grammaa 1-metyyli-imidatsolia. Seoksella suoritettiin kartongin pinnoitus 1 vuorokauden kuluessa 1-metyyli-imidatsoli lisäyksen jälkeen. Pinnoite kovetettiin uunissa 160 °C:ssa kahden minuutin aikana.

Esimerkki 3

37,26 grammaa γ-glysidoksipropyylimetyylidietoksisilaania ja 9,13 grammaa 2,2-bis(4-hydroksifenyyli)propaania sekoitettiin keskenään. Seos hydrolysoitiin lisäämällä siihen vähitellen 1,78 grammaa 0,1M suolahappoa. Seokseen lisättiin noin vuorokauden kuluttua 2,00 g piidioksidia. Piidioksidin liuettua seokseen lisättiin 0,62 grammaa 1-metyyli-imidatsolia. Seoksella suoritettiin kartongin pinnoitus
 1 vuorokauden kuluessa 1-metyyli-imidatsoli lisäyksen jälkeen. Pinnoite kovetettiin uunissa 160 °C:ssa kahden minuutin aikana.

Esimerkki 4

Meneteltiin kuten esimerkissä 3, mutta 2,2-bis(4-hydroksifenyyli)propaanin määrä oli 13,70 grammaa.

Esimerkki 5

Meneteltiin kuten esimerkissä 3, mutta 2,2-bis(4-hydroksifenyyli)propaanin määrä oli 6,84 grammaa.

Koepainatukset ja painovärin poisto

5 Esimerkki 6

10

15

Esimerkin 3 mukaisesti saatu pinnoitettu kartonki, jossa kartonkipohjan paino oli 275 g/m² ja pinnoitteen paino oli noin 20 g/m², painettiin elektrofotografisesti jauhemaisella styreeniakrylaattipohjaisella kuivatoonerilla, joka kiinnitettiin painopintaan sulattamalla tooneri lämpötilassa 160 °C. Sen jälkeen suoritettiin painopinnan puhdistus pesemällä painoväri pois asetonilla.

Painopinnasta ajettiin oheisessa kuvassa 1 nähtävät FTIR (Fourier transform infrared)-spektrit ennen painatusta (käyrä A), painettuna (käyrä B), sekä 15 min asetonilla suoritetun puhdistuksen jälkeen (käyrä C). Painetun pinnan käyrässä B esiintyvät toonerin styreeniakrylaatista johtuvat selkeät piikit aaltoluvuilla 1712 cm⁻¹ ja 1516 cm⁻¹, jotka puuttuvat puhtaan, painamattoman pinnan käyrästä A. Asetonilla puhdistetun pinnan käyrä C on oleellisesti identtinen painamattoman pinnan käyrän A kanssa, osoittaen toonerin täydellisen poistumisen sekä pinnan vahingoittumattomuuden.

Esimerkki 7

Esimerkin 3 mukaisesti saatu kartonki painettiin ja sen jälkeen puhdistettiin asetonilla kuten esimerkissä 6. Asetonilla puhdistetulle painopinnalle suoritettiin sitten uusi painatus samaan tapaan kuin ensimmäisellä painatuskerralla. Tästä toistamiseen painetusta painopinnasta ajettiin FTIR-spektri, joka on oheisen kuvan 2 käyrä B. Lopuksi painopinta puhdistettiin jälleen asetonilla, ja siitä ajettiin kuvan 2 käyrä C. Käyrä A on ajettu puhtaasta painopinnasta ennen yllämainittuja toistettuja painatuksia. Käyrän B vastaavuus esimerkin 6 mukaisen, kertaalleen painetun pinnan käyrän (kuvion 1 käyrä B) kanssa, samoin kuin käyrien A ja C yhdenmukaisuus, osoittavat painopinnan kestävän toistuvia painatuskertoja ja niiden välisiä puhdistuksia muuttumattomana ja painatusominaisuutensa säilyttäen.

Patenttivaatimukset

15

20

30

- 1. Menetelmä polymeeripinnoitteisen paperin tai kartongin käyttämiseksi painatusalustana, tunnettu siitä, että alustaa, jonka polymeerinen painopinta muodostuu polysiloksaanista, käytetään toistuvasti poistamalla jo kerran painetulta painopinnalta painoväri liuottimen avulla ja suorittamalla sen jälkeen painoväristä puhdistetulle pinnalle uusi painatus.
- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että painatus tapahtuu polymeeriperustaisella kuivatoonerilla, joka kiinnitetään sulattamalla painopintaan.
- 10 3. Patenttivaatimuksen 2 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että toonerin perustana oleva polymeeri on karboksyyliryhmiä sisältävä polyesteri tai styreeni-akrylaattikopolymeeri.
  - 4. Patenttivaatimuksen 2 tai 3 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että painatus tapahtuu elektrofotografisesti saattamalla tooneripartikkelit sähkökentässä painopintaan.
  - 5. Jonkin edellisen patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että painovärin poistava liuotin on orgaaninen liuotin, kuten asetoni.
  - 6. Painotuote, tunnettu siitä, että sen muodostaa polysiloksaanipinnoitteinen paperi tai kartonki, jonka painopintaan polymeeriperustaisen toonerin muodostama painatus on kiinnittynyt siten, että se on poistettavissa orgaanisella liuottimella pintaa vahingoittamatta.
  - 7. Patenttivaatimuksen 6 mukainen painotuote, tunnettu siitä, että toonerin perustana oleva polymeeri on polyesteri tai styreeni-akrylaattikopolymeeri, joka on sulatettu kiinni polysiloksaanin muodostamaan painopintaan.
  - 25 8. Patenttivaatimuksen 6 tai 7 mukainen painotuote, tunnettu siitä, että paperin tai kartongin kumpikin puoli on varustettu polysiloksaanipinnoitteella ja että ainakin toinen puoli käsittää painatuksia.
    - 9. Kuitupohjalle muodostetun polysiloksaanipinnoitteen käyttö toistuvasti käytettävänä elektrofotografisen painatuksen painopintana, joka painatuskertojen välillä puhdistetaan painovärin poistavalla orgaanisella liuottimella.

(57) Tiivistelmä

Keksintö koskee menetelmää polymeeripinnoitteisen paperin tai kartongin käyttämiseksi painatusalustana, saatavaa painotuotetta sekä pinnoitteen käyttöä. Keksinnössä on kyse painatusalustan toistuvasta käytöstä, jossa jo kertaalleen painetulta painopinnalta poistetaan painoväri liuottimen avulla ja näin puhdistettua painatusalustaa käytetään uuteen painatukseen. Keksinnön mukaan painopinta muodostuu polysiloksaanista, johon polyesteritai styreeniakrylaattipohjaiset toonerit kiinnittyvät siten, etteivät ne ole irrotettavissa mekaanisesti mutta irtoavat pestäessä painopinta sopivalla liuottimella, kuten esim. asetonilla. Polysiloksaanipinnoitteinen paperi tai kartonki soveltuu etenkin elektrofotografiseen painatukseen kuivatoonerilla, joka on kiinnitettävissä sulattamalla painopintaan.

Kuvio 1

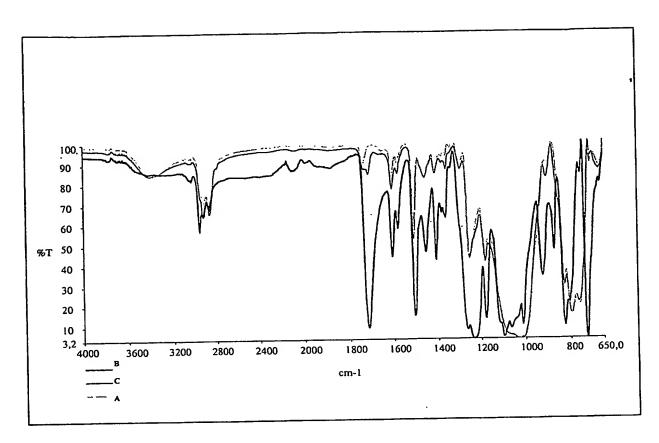

Fig. 1

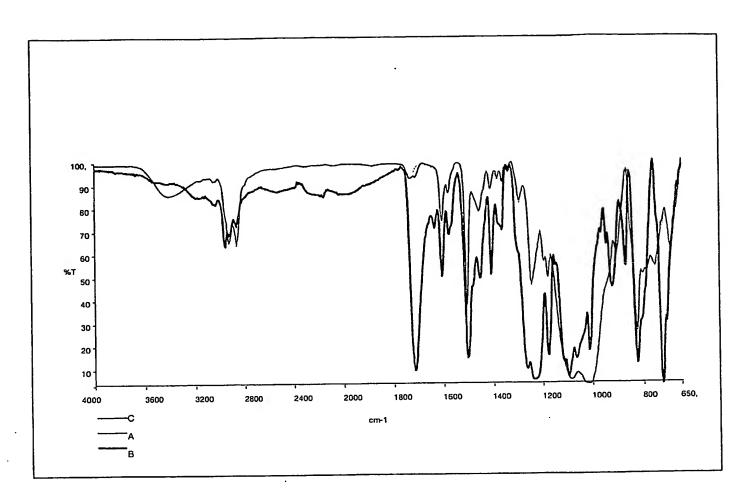

Fig. 2

This Page is inserted by IFW Indexing and Scanning Operations and is not part of the Official Record

BEST AVAILABLE IMAGES

Defective images within this document are accurate representations of the original documents submitted by the applicant.

Defects in the images include but are not limited to the items checked:

×	BLACK BORDERS
Ø	IMAGE CUT OFF AT TOP, BOTTOM OR SIDES
対	FADED TEXT OR DRAWING
a	BLURED OR ILLEGIBLE TEXT OR DRAWING
	SKEWED/SLANTED IMAGES
×	COLORED OR BLACK AND WHITE PHOTOGRAPHS
	GRAY SCALE DOCUMENTS
	LINES OR MARKS ON ORIGINAL DOCUMENT
	REPERENCE(S) OR EXHIBIT(S) SUBMITTED ARE POOR QUALITY
	OTHER:

IMAGES ARE BEST AVAILABLE COPY.
As rescanning documents will not correct images problems checked, please do not report the problems to the IFW Image Problem Mailbox